

## Hrvatski sonet

Zar bio bih, da nisi živ, hrvatski jeziče,  
radnik na pismu znaka slobodarskoga?  
Vjekovječan zlotvor trži zlatne priče.  
Suprotiva hudom biti slova baščanskoga.

Zar mišlju ćeš klonuti, hrvatski pjesniče,  
kojim struji zavjet dana dalmatskoga;  
zar u šutnju pasti usred veličajne priče  
otvaranja Knjige iz tla marijanskoga?

Dubrovnikom se, domajom, baca kukolj-sjeme,  
smrti gladno glagola *latinskoga*.  
Hora je molitve, ti koji klešeš sljeme

burna razgovora, kojim djeve krasotice  
sa rupcima teku, humske lastavice.  
Tvojim posve biti, gorom Uzkrsloga.

*Hommage papi našem i pjesniku poljskom Ivanu Pavlu II.  
Uz njegov posjet Hrvatskoj Ateni, 6. lipnja 2003.*

*Mile Pešorda*